

REGULAMENTUL (UE) NR. 1052/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 22 octombrie 2013
de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Instituirea unui Sistem european de supraveghere a frontierelor („EUROSUR”) este necesară pentru consolidarea schimbului de informații și a cooperării operaționale între autoritățile naționale ale statelor membre, precum și cu Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene înființată prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽²⁾ („agenția”). EUROSUR va oferi acestor autorități și agenției infrastructura și instrumentele necesare pentru a îmbunătăți conștientizarea situației de către acestea și capacitatea de reacție la frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii („frontiere externe”), în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și pentru a contribui la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților.

(2) Practica de a călători în nave mici și neadecvate transportului pe mare a dus la o creștere dramatică a numărului de migranți care se înecă la frontierele maritime externe sudice. EUROSUR ar trebui să îmbunătățească în mod considerabil capacitatea operațională și tehnică a agenției și a statelor membre de a detecta asemenea nave mici și capacitatea de reacție a statelor membre, contribuind astfel la scăderea numărului de migranți care își pierd viața.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 10 octombrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 octombrie 2013.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

(3) Prin prezentul regulament se recunoaște faptul că persoanele care au nevoie de protecție internațională utilizează de asemenea rutele de migrație.

(4) Statele membre ar trebui să înființeze centre naționale de coordonare în scopul îmbunătățirii schimbului de informații și cooperării pentru supravegherea frontierelor, în mod reciproc și cu agenția. Este esențial pentru funcționarea corespunzătoare a EUROSUR ca toate autoritățile naționale care au responsabilități în ceea ce privește supravegherea frontierelor externe, conform legislației naționale, să coopereze prin intermediul centrelor naționale de coordonare.

(5) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să atribuie centrelor lor naționale de coordonare și responsabilitățile de a coordona schimbul de informații și de a coopera cu privire la supravegherea frontierelor aeriene și de a efectua verificări la punctele de trecere a frontierei.

(6) Agenția ar trebui să îmbunătățească schimbul de informații și cooperarea cu alte organe, oficii și agenții ale Uniunii, cum ar fi Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și Centrul Satelitar al Uniunii Europene, în scopul utilizării optime a informațiilor, capacităților și sistemelor care sunt deja disponibile la nivel european, precum Programul european de monitorizare a Pământului.

(7) Prezentul regulament face parte din modelul european de gestionare integrată a frontierelor pentru frontierele externe și din Strategia de securitate internă a Uniunii Europene. EUROSUR contribuie totodată la dezvoltarea mediului comun pentru în vederea schimbului de informații pentru supravegherea domeniului maritim din Uniune (*Common Information Sharing Environment*, CISE), oferind un cadru mai larg pentru conștientizarea situației în domeniul maritim prin schimbul de informații între autoritățile publice din toate sectoarele din Uniune.

(8) Pentru a garanta că informațiile cuprinse în EUROSUR sunt cât mai complete și actualizate cu putință, în special în ceea ce privește situația din țările terțe, agenția ar trebui să coopereze cu Serviciul European de Acțiune Externă. În acest scop, delegațiile și oficiile Uniunii ar trebui să furnizeze toate informațiile care pot fi relevante pentru EUROSUR.

- (9) Agenția ar trebui să furnizeze asistența necesară pentru dezvoltarea și funcționarea EUROSUR și, după caz, pentru dezvoltarea CISE, inclusiv interoperabilitatea sistemelor, în special prin instituirea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR.
- (10) Agenției ar trebui să i se acorde resursele financiare și umane corespunzătoare pentru a-și îndeplini în mod adecvat sarcinile suplimentare care îi sunt atribuite în temeiul prezentului regulament.
- (11) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolele 2 și 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special respectul pentru demnitatea umană, dreptul la viață, interzicerea torturii și a tratamentului sau pedepselor inumane sau degradante, interzicerea traficului de persoane, dreptul la libertate și securitate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul de acces la documente, dreptul la azil, precum și protecția împotriva îndepărtării și expulzării, nereturnării, nediscriminarea și drepturile copilului. Prezentul regulament ar trebui aplicat de statele membre și de agenție cu respectarea acestor drepturi și principii.
- (12) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, ofițerul pentru drepturile fundamentale și Forumul consultativ instituite prin regulamentul respectiv ar trebui să aibă acces la toate informațiile privind respectarea drepturilor fundamentale, în legătură cu toate activitățile agenției din cadrul EUROSUR.
- (13) Orice schimb de date cu caracter personal prin intermediul tabloului situațional european și al tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră ar trebui să reprezinte o excepție. Acest schimb ar trebui să se realizeze pe baza dreptului intern și dreptului Uniunii și să respecte cerințele specifice ale acestora privind protecția datelor cu caracter personal. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ și Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului⁽³⁾ sunt aplicabile în cazurile
- în care instrumente cu caracter mai specific, precum Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, nu oferă un regim complet de protecție a datelor.
- (14) Pentru a pune în aplicare introducerea progresivă la nivel geografic a EUROSUR, obligația de a desemna și a administra centrele naționale de coordonare ar trebui să se aplice în două etape succesive: mai întâi statelor membre situate la frontierele externe sudice și estice și, într-o a doua etapă, celorlalte state membre.
- (15) Prezentul regulament include dispoziții privind cooperarea cu țările terțe vecine, deoarece schimbul de informații permanent și bine structurat și cooperarea cu aceste țări, în special în regiunea mediteraneană, reprezintă factori fundamentali pentru atingerea obiectivelor EUROSUR. Este esențial ca orice schimb de informații și orice cooperare între statele membre și țările terțe vecine să se desfășoare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și, mai ales, a principiului nereturnării.
- (16) Prezentul regulament include dispoziții privind posibilitatea cooperării strânse cu Irlanda și Regatul Unit care poate contribui la mai buna îndeplinire a obiectivelor EUROSUR.
- (17) La punerea în aplicare a prezentului regulament, agenția și statele membre ar trebui să utilizeze în mod optim capacitățile existente în materie de resurse umane și de echipamente tehnice, atât la nivelul UE, cât și la nivel național.
- (18) Comisia ar trebui să evalueze în mod periodic rezultatele punerii în aplicare a prezentului regulament pentru a determina măsura în care au fost atinse obiectivele EUROSUR.
- (19) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în dreptul său intern.
- (20) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Regatul Unit
- ⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).
- ⁽³⁾ Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽¹⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea acestuia, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

- (21) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽²⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea acestuia, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

- (22) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁴⁾. Norvegia ar trebui să înființeze un centru național de coordonare în conformitate cu prezentul regulament începând cu 2 decembrie 2013.

- (23) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în înțelesul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽⁵⁾ care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.

- (24) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului

Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽⁷⁾ care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁸⁾.

- (25) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere separării competențelor între Uniune și statele membre și nici obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, Convenției internaționale privind căutarea și salvarea pe mare, Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și Protocolului adițional împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare, Convenției privind statutul refugiaților, Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și în temeiul altor instrumente internaționale relevante.

- (26) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ și nici normelor privind supravegherea frontierelor externe maritime în contextul cooperării operaționale coordonate de agenție.

- (27) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea EUROSUR, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectul acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

⁽¹⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽²⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽⁷⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁸⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește un cadru comun pentru schimbul de informații și pentru cooperarea între statele membre și agenție în vederea îmbunătățirii conștientizării situației și a creșterii capacității de reacție la frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii ("frontierele externe") în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și contribuind la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților ("EUROSUR").

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică supravegherii frontierelor externe terestre și maritime, inclusiv monitorizării, detectării, identificării, urmăririi, prevenirii și interceptării trecerilor neautorizate ale frontierei, în scopul detectării, prevenirii și combaterii imigrației ilegale și a criminalității transfrontaliere și contribuind la asigurarea protecției și salvarea vieților migranților.

(2) Prezentul regulament se poate aplica, de asemenea, supravegherii frontierelor aeriene, precum și verificărilor la punctele de trecere a frontierei în cazul în care statele membre transmit în mod voluntar către EUROSUR astfel de informații.

(3) Prezentul regulament nu se aplică niciunei măsuri legale sau administrative întreprinse după ce autoritățile responsabile ale unui stat membru au interceptat activități infracționale transfrontaliere sau treceri neautorizate ale frontierelor externe de către persoane.

(4) În aplicarea prezentului regulament, statele membre și agenția respectă drepturile fundamentale, în special principiile nereturnării și respectului pentru demnitatea umană, precum și cerințele privind protecția datelor cu caracter personal. Statele membre și agenția acordă prioritate nevoilor speciale ale copiilor, ale minorilor neînsoțiți, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală de urgență, ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională, ale persoanelor aflate în dificultate pe mare și ale altor persoane aflate într-o situație deosebit de vulnerabilă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „agenție” înseamnă Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene, instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004;

(b) „conștientizarea situației” înseamnă capacitatea de a monitoriza, detecta, identifica, urmări și înțelege activitățile transfrontaliere ilegale pentru a identifica motive justificate pentru măsurile de reacție pe baza combinării cunoștințelor existente cu informațiile noi și pentru a avea o capacitate îmbunătățită de a reduce numărul pierderilor de vieți omenești în rândul migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;

(c) „capacitate de reacție” înseamnă capacitatea de a executa acțiuni cu scopul de a combate activitățile transfrontaliere ilegale la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora, inclusiv mijloacele și termenele necesare pentru a reacționa în mod adecvat;

(d) „tablou situațional” înseamnă o interfață grafică destinată prezentării în timp aproape real a datelor și a informațiilor primite de la diferite autorități, senzori, platforme și alte surse, care sunt distribuite altor autorități prin intermediul canalelor de comunicații și informare, în scopul conștientizării situației și sprijinirii capacității de reacție de-a lungul frontierelor externe și în zona prefrontalieră;

(e) „criminalitate transfrontalieră” înseamnă orice infracțiune gravă de dimensiune transfrontalieră săvârșită la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora;

(f) „secțiune de frontieră externă” înseamnă întreaga frontieră externă terestră sau maritimă a unui stat membru sau o parte a acesteia, astfel cum este definită de dreptul intern sau astfel cum este determinată de centrul național de coordonare sau orice altă autoritate națională responsabilă;

(g) „zonă prefrontalieră” înseamnă regiunea geografică situată în afara frontierelor externe;

(h) „situație de criză” înseamnă orice dezastru natural sau provocat de om, accident, criză umanitară sau politică sau orice alte incidente grave care se produc la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora și care pot avea un impact semnificativ asupra controlului frontierelor externe;

(i) „incident” înseamnă o situație legată de imigrația ilegală, de criminalitatea transfrontalieră sau un risc pentru viețile migranților la frontierele externe, de-a lungul sau în apropierea acestora.

TITLUL II

CADRUL

CAPITOLUL I

Componentele

Articolul 4

Cadrul EUROSUR

(1) Pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în domeniul supravegherii frontierelor și ținând seama de mecanismele existente de schimb de informații și de cooperare, statele membre și agenția utilizează cadrul EUROSUR, care constă în următoarele componente:

- (a) centre naționale de coordonare;
- (b) tablouri situaționale naționale;
- (c) o rețea de comunicații;
- (d) un tablou situațional european;
- (e) un tablou comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;
- (f) o aplicare comună a instrumentelor de supraveghere.

(2) Centrele naționale de coordonare furnizează agenției, prin intermediul rețelei de comunicații, informațiile din cadrul tablourilor situaționale naționale proprii care sunt necesare pentru alcătuirea și actualizarea tabloului situațional european și a tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

(3) Agenția oferă centrelor naționale de coordonare, prin intermediul rețelei de comunicații, acces nelimitat la tabloul situațional european și la tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

(4) Componentele enumerate la alineatul (1) sunt stabilite și actualizate în conformitate cu principiile prezentate în anexă.

Articolul 5

Centrul național de coordonare

(1) Fiecare stat membru desemnează, administrează și gestionează un centru național de coordonare care coordonează și efectuează schimbul de informații în rândul tuturor autorităților care au responsabilități în ceea ce privește supravegherea frontierelor externe la nivel național, precum și cu celelalte centre naționale de coordonare și cu agenția. Fiecare stat

membru transmite Comisiei o notificare privind instituirea centrului său național de coordonare, aceasta informând imediat celelalte state membre și agenția în acest sens.

(2) Fără a aduce atingere articolului 17 și în cadrul EUROSUR, centrul național de coordonare este punctul unic de contact pentru schimbul de informații și pentru cooperarea cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.

(3) Centrul național de coordonare are următoarele atribuții:

- (a) asigură în timp util schimbul de informații și cooperarea promptă între toate autoritățile naționale responsabile cu supravegherea frontierelor externe, precum și cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția;
- (b) asigură în timp util schimbul de informații cu autoritățile cu atribuții la nivel național în ceea ce privește căutarea și salvarea, aplicarea legii, azilul și imigrația;
- (c) contribuie la o gestionare eficientă și eficientă a resurselor și a personalului;
- (d) alcătuiește și actualizează tabloul situațional național în conformitate cu articolul 9;
- (e) sprijină planificarea și punerea în aplicare a activităților naționale de supraveghere a frontierelor;
- (f) coordonează sistemul național de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu legislația națională;
- (g) contribuie la evaluarea periodică a consecințelor activităților naționale de supraveghere a frontierelor în sensul prezentului regulament;
- (h) coordonează măsuri operaționale cu alte state membre, fără a aduce atingere competențelor agenției și ale statelor membre.

(4) Centrul național de coordonare funcționează în regim de permanență, douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână.

Articolul 6

Agenția

(1) Agenția are următoarele atribuții:

- (a) instituie și asigură funcționarea rețelei de comunicații pentru EUROSUR în conformitate cu articolul 7;

- (b) alcătuiește și actualizează tabloul situațional european în conformitate cu articolul 10;
- (c) alcătuiește și actualizează tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră în conformitate cu articolul 11;
- (d) coordonează aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere în conformitate cu articolul 12.

(2) În scopul alineatului (1), agenția funcționează în regim de permanență, douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână.

Articolul 7

Rețeaua de comunicații

(1) Agenția instituie o rețea de comunicații și asigură funcționarea acesteia pentru a pune la dispoziție instrumente analitice și de comunicații și pentru a permite schimbul de informații sensibile neclasificate și de informații clasificate într-un mediu securizat și în timp aproape real cu și între centrele naționale de coordonare. Rețeaua funcționează în regim de permanență, douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, și permite:

- (a) schimbul bilateral și multilateral de informații în timp aproape real;
- (b) conferințe audio și video;
- (c) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor sensibile neclasificate;
- (d) gestionarea, stocarea, transmiterea și prelucrarea în mediu securizat a informațiilor clasificate UE până la nivelul RESTREINT UE/EU RESTRICTED sau niveluri de clasificare naționale echivalente, asigurând că informațiile clasificate sunt gestionate, stocate, transmise și prelucrate într-o secțiune separată și acreditată în mod corespunzător a rețelei de comunicații.

(2) Agenția oferă asistență tehnică și se asigură că rețeaua de comunicații este interoperabilă cu orice alt sistem de comunicații și informare relevant gestionat de agenție.

(3) Agenția prelucrează, stochează și face schimb de informații sensibile neclasificate și informații clasificate în cadrul rețelei de comunicații în conformitate cu articolul 11d din Regulamentul (CE) nr. 2007/2004.

(4) Centrele naționale de coordonare prelucrează, stochează și fac schimb de informații sensibile neclasificate și informații clasificate în cadrul rețelei de comunicații, cu respectarea

normelor și a standardelor echivalente cu cele prevăzute de Regulamentul de procedură al Comisiei ⁽¹⁾.

(5) Autoritățile, agențiile și alte organisme ale statelor membre care utilizează rețeaua de comunicații asigură respectarea unor reguli și standarde de securitate echivalente cu cele aplicate de agenție pentru gestionarea informațiilor clasificate.

CAPITOLUL II

Conștientizarea situației

Articolul 8

Tablouri situaționale

(1) Tablourile situaționale naționale, tabloul situațional european și tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră sunt elaborate prin culegerea, evaluarea, compararea, analizarea, interpretarea, generarea, vizualizarea și diseminarea informațiilor.

(2) Tablourile menționate la alineatul (1) sunt formate din următoarele straturi:

- (a) un strat al evenimentelor;
- (b) un strat operațional;
- (c) un strat de analiză.

Articolul 9

Tabloul situațional național

(1) Centrul național de coordonare alcătuiește și actualizează un tablou situațional național pentru a furniza în timp util informații eficace și exacte tuturor autorităților cu responsabilități în ceea ce privește controlul și, în special, supravegherea frontierelor externe la nivel național.

(2) Tabloul situațional național cuprinde informații colectate din următoarele surse:

- (a) sistemul național de supraveghere a frontierelor, în conformitate cu legislația națională;
- (b) senzorii staționari și mobili utilizați de autoritățile naționale responsabile cu supravegherea frontierelor externe;
- (c) patrulile de supraveghere a frontierelor și alte misiuni de monitorizare;
- (d) centrele de coordonare locale, regionale și de alt tip;

⁽¹⁾ JO L 308, 8.12.2000, p. 26.

- (e) alte autorități și sisteme naționale relevante, inclusiv ofițerii de legătură, centrele operaționale și punctele de contact;
- (f) agenția;
- (g) centrele naționale de coordonare din alte state membre;
- (h) autoritățile din țările terțe, pe baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelilor regionale menționate la articolul 20;
- (i) sistemele de raportare a navelor, în conformitate cu temeiurile juridice proprii;
- (j) alte organizații europene și internaționale relevante;
- (k) alte surse.
- (3) Stratul evenimentelor al tabloului situațional național este format din următoarele substraturi:
- (a) un substrat referitor la trecerile neautorizate ale frontierei care include informații, aflate la dispoziția centrului național de coordonare, privind incidentele care implică un risc pentru viețile migranților;
- (b) un substrat referitor la criminalitatea transfrontalieră;
- (c) un substrat referitor la situațiile de criză;
- (d) un substrat referitor la alte evenimente, care conține informații privind persoane, vehicule, nave și alte ambarcațiuni neidentificate și suspecte, prezente la frontierele externe ale statului membru în cauză, de-a lungul sau în apropierea acestora, precum și orice alt eveniment care poate avea un impact semnificativ asupra controlului frontierelor externe.
- (4) Centrul național de coordonare atribuie un singur nivel de impact, de la impact „redus” și „mediu” la „ridicat”, fiecărui incident din stratul de evenimente al tabloului situațional național. Toate incidentele sunt transmise agenției.
- (5) Stratul operațional al tabloului situațional național este format din următoarele substraturi:
- (a) un substrat referitor la resursele proprii, inclusiv resursele militare pentru sprijinirea unei misiuni de aplicare a legii, și zonele operaționale, care conține informații despre poziția, starea și tipul resurselor proprii și referitor la autoritățile implicate. În ceea ce privește resursele militare pentru sprijinirea unei misiuni de aplicare a legii, centrul național de coordonare poate decide, la cererea autorității naționale responsabile pentru aceste resurse, să restricționeze accesul la aceste informații pe baza principiului necesității de a cunoaște;
- (b) un substrat referitor la informațiile despre mediu, care conține sau oferă acces la informații despre condițiile de teren și meteorologice la frontierele externe ale statului membru în cauză.
- (6) Informațiile despre resursele proprii din stratul operațional sunt clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
- (7) Stratul de analiză al tabloului situațional național este format din următoarele substraturi:
- (a) un substrat de informații care conține evoluțiile și indicatorii-cheie care sunt relevanți în sensul prezentului regulament;
- (b) un substrat analitic care cuprinde rapoarte analitice, tendințe privind evaluarea riscurilor, rapoarte de monitorizare regională și note de informare care sunt relevante în sensul prezentului regulament;
- (c) un substrat de informații operative, care conține informații analizate care sunt relevante în sensul prezentului regulament și, în special, pentru atribuirea nivelurilor de impact pentru secțiunile de frontiere externe;
- (d) un substrat de imagistică și date geografice, care conține imagistică de referință, hărți de fundal, validarea informațiilor analizate și analize privind modificările (imagistică de observare a pământului), precum și detectarea modificărilor, date geografice și hărți privind vulnerabilitatea frontierelor externe.
- (8) Informațiile incluse în stratul de analiză și informațiile despre mediu din stratul operațional al tabloului situațional național se pot baza pe informațiile furnizate în tabloul situațional european și în tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.
- (9) Centrele naționale de coordonare ale statelor membre vecine își fac cunoscut în mod reciproc, direct și în timp aproape real, tabloul situațional al secțiunilor de frontiere externe vecine în legătură cu:
- (a) incidente și alte evenimente semnificative incluse în stratul de evenimente;
- (b) rapoartele de analiză tactică de risc incluse în stratul de analiză.

(10) Centrele naționale de coordonare din statele membre vecine își pot face cunoscut în mod reciproc, direct și în timp aproape real, tabloul situațional al secțiunilor de frontiere externe vecine privind pozițiile, starea și tipul resurselor proprii care operează la secțiunile de frontiere externe vecine, astfel cum figurează în stratul operațional.

Articolul 10

Tabloul situațional european

(1) Agenția alcătuiește și actualizează un tablou situațional european pentru a furniza centrelor naționale de coordonare în timp util informații și analize eficace și exacte.

(2) Tabloul situațional european este alcătuit din informații colectate din următoarele surse:

- (a) tablourile situaționale naționale, în limitele prevăzute de prezentul articol;
- (b) agenția;
- (c) Comisia, care furnizează informații strategice privind controlul la frontiere, inclusiv deficiențele în efectuarea controlului la frontierele externe;
- (d) delegațiile și oficiile Uniunii;
- (e) alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii și organizații internaționale relevante, astfel cum se menționează la articolul 18;
- (f) alte surse.

(3) Stratul de evenimente din tabloul situațional european include informații privind:

- (a) incidente și alte evenimente cuprinse în stratul evenimentelor al tabloului situațional național;
- (b) incidente și alte evenimente cuprinse în tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;
- (c) incidente în zona de desfășurare a unei operațiuni comune, a unui proiect-pilot sau a unei intervenții rapide coordonate de agenție.

(4) În tabloul situațional european, agenția ține seama de nivelul de impact care a fost atribuit unui anumit incident în tabloul situațional național de către centrul național de coordonare.

(5) Stratul operațional al tabloului situațional european este format din următoarele substraturi:

(a) un substrat referitor la resursele proprii, care conține informații despre poziția, ora, starea și tipul resurselor care participă la operațiunile comune, la proiectele-pilot și la intervențiile rapide ale agenției sau care sunt la dispoziția acestora, precum și planul de detașare, inclusiv zona de desfășurare, orarul patrulilor și codurile de comunicare;

(b) un substrat referitor la operațiuni, care conține informații despre operațiunile comune, proiectele-pilot și intervențiile rapide coordonate de agenție, inclusiv mandatul, locul, starea și durata misiunii, informații despre statele membre și alți actori implicați, rapoarte situaționale zilnice și săptămânale, date statistice și pachete de informare pentru presă;

(c) un substrat referitor la informațiile despre mediu, care include informații despre condițiile de teren și meteorologice la frontierele externe.

(6) Informațiile privind resursele proprii din stratul operațional al tabloului situațional european sunt clasificate RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

(7) Stratul de analiză al tabloului situațional european este structurat în același mod ca cel al tabloului situațional național menționat la articolul 9 alineatul (7).

Articolul 11

Tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră

(1) Agenția alcătuiește și actualizează un tablou comun al informațiilor privind zona prefrontalieră pentru a furniza centrelor naționale de coordonare în timp util informații și analize eficace și exacte referitoare la zona prefrontalieră.

(2) Tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră este format din informații culese din următoarele surse:

(a) centrele naționale de coordonare, inclusiv informațiile și rapoartele primite din partea ofițerilor de legătură ai statelor membre prin intermediul autorităților naționale competente;

(b) delegațiile și oficiile Uniunii;

(c) agenția, inclusiv informațiile și rapoartele furnizate de ofițerii de legătură ai acestora;

(d) alte organe, oficii și agenții relevante ale Uniunii și organizații internaționale relevante, astfel cum se menționează la articolul 18;

(e) autorități ale țărilor terțe, în baza acordurilor bilaterale sau multilaterale și a rețelelor regionale menționate la articolul 20, prin intermediul centrelor naționale de coordonare;

(f) alte surse.

(3) Tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră poate conține informații relevante pentru supravegherea frontierelor aeriene și verificările la punctele de trecere a frontierei externe.

(4) Stratul evenimentelor, stratul operațional și stratul de analiză ale tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră sunt structurate în același mod ca cele ale tabloului situațional european menționate la articolul 10.

(5) Agenția atribuie un singur nivel de impact fiecărui incident din stratul evenimentelor al tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră. Agenția informează centrele naționale de coordonare cu privire la orice incident din zona prefrontalieră.

Articolul 12

Aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere

(1) Agenția coordonează aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere, pentru a oferi centrelor naționale de coordonare și ei înseși informații privind supravegherea frontierelor externe și a zonei prefrontaliere în mod regulat, fiabil și eficient din punctul de vedere al costurilor.

(2) Agenția furnizează unui centru național de coordonare, la cererea acestuia, informații privind frontierele externe ale statului membru solicitant și zona prefrontalieră, care pot fi obținute prin:

(a) monitorizarea selectivă a porturilor și a zonelor de coastă desemnate ale țărilor terțe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind puncte de îmbarcare sau de tranzit pentru navele sau alte ambarcațiuni utilizate pentru imigrația ilegală sau pentru criminalitatea transfrontalieră;

(b) urmărirea în marea liberă a navelor sau altor ambarcațiuni suspectate de sau identificate ca fiind utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;

(c) monitorizarea zonelor desemnate din domeniul maritim, pentru a detecta, identifica și urmări navele și alte ambarcațiuni utilizate sau suspectate de a fi utilizate pentru imigrație ilegală sau criminalitate transfrontalieră;

(d) evaluarea de mediu în zonele desemnate din domeniul maritim și de la frontiera externă terestră pentru optimizarea activităților de monitorizare și patrulare;

(e) monitorizarea selectivă a zonelor prefrontaliere desemnate de la frontierele externe, care, în urma analizei de risc și a informațiilor, au fost identificate ca fiind potențiale zone de plecare sau tranzit pentru imigrația ilegală sau pentru infracțiunile transfrontaliere.

(3) Agenția furnizează informațiile menționate la alineatul (1) prin combinarea și analizarea datelor care pot fi colectate de la sistemele, senzorii și platformele următoare:

(a) sistemele de raportare a navelor, în conformitate cu temerurile juridice proprii respective ale acestora;

(b) imagini din satelit;

(c) senzori instalați pe orice vehicul, navă sau altă ambarcațiune.

(4) Agenția poate refuza o cerere din partea unui centru național de coordonare din motive tehnice, financiare sau operaționale. Agenția notifică în timp util centrului național de coordonare motivele care stau la baza refuzului respectiv.

(5) Agenția poate utiliza din proprie inițiativă instrumentele de supraveghere menționate la alineatul (2) pentru culegerea de informații relevante pentru tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

Articolul 13

Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Atunci când se utilizează tabloul situațional național pentru prelucrarea de date cu caracter personal, datele respective se prelucrează în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu Decizia-cadru 2008/977/JAI și cu prevederile naționale relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

(2) Tabloul situațional european și tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră pot fi utilizate doar pentru prelucrarea datelor cu caracter personal privind numerele de înmatriculare ale navelor.

Respectivele date se prelucrează în conformitate cu articolul 11ca din Regulamentul (CE) nr. 2007/2004. Datele se prelucrează exclusiv în scopul detectării, identificării și urmăririi navelor, precum și în scopurile menționate la articolul 11c alineatul (3) din regulamentul respectiv. Datele sunt șterse automat în termen de șapte zile de la data primirii de către agenție sau, în cazul în care este nevoie de mai mult timp pentru urmărirea unei nave, în termen de două luni de la data primirii de către agenție.

CAPITOLUL III

Capacitatea de reacție

Articolul 14

Determinarea secțiunilor de frontieră externă

În sensul prezentului regulament, fiecare stat membru își divizează frontierele externe terestre și maritime în secțiuni de frontieră și le notifică agenției.

Articolul 15

Atribuirea de niveluri de impact secțiunilor de frontieră externă

(1) Pe baza analizei de risc efectuată de agenție și în acord cu statul membru în cauză, agenția atribuie sau modifică următoarele niveluri de impact fiecăreia dintre secțiunile de frontieră externă terestră și maritimă ale statelor membre:

- (a) nivel de impact redus în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact nesemnificativ asupra securității frontierelor;
- (b) nivel de impact mediu în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact moderat asupra securității frontierelor;
- (c) nivel de impact ridicat în cazul în care incidentele legate de imigrația ilegală sau criminalitatea transfrontalieră care au loc la secțiunea de frontieră relevantă au un impact semnificativ asupra securității frontierelor.

(2) Centrul național de coordonare evaluează periodic dacă este necesară modificarea nivelului de impact atribuit oricăreia dintre secțiunile de frontieră, ținând seama de informațiile cuprinse în tabloul situațional național.

(3) Agenția evidențiază nivelurile de impact atribuite frontierelor externe în tabloul situațional european.

Articolul 16

Reacție corespunzătoare nivelurilor de impact

(1) Statele membre se asigură că activitățile de supraveghere desfășurate la secțiunile de frontieră externă corespund nivelurilor de impact atribuite, după cum urmează:

- (a) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact redus, autoritățile naționale responsabile de supravegherea frontierelor externe organizează supravegherea regulată pe baza analizei de risc și se asigură că în zona de frontieră există suficiente resurse și

personal pregătite pentru activități de urmărire, identificare și interceptare;

- (b) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact mediu, autoritățile care au responsabilități în ceea ce privește supravegherea frontierelor externe la nivel național, pe lângă măsurile întreprinse în conformitate cu litera (a), asigură luarea măsurilor de supraveghere adecvate la secțiunea de frontieră respectivă. Atunci când se iau astfel de măsuri de supraveghere, centrul național de coordonare este notificat în mod corespunzător. Centrul național de coordonare coordonează orice sprijin acordat în conformitate cu articolul 5 alineatul (3);

- (c) în cazul în care unei secțiuni de frontieră externă îi este atribuit un nivel de impact ridicat, statul membru în cauză, pe lângă măsurile întreprinse în conformitate cu litera (b), se asigură, prin intermediul centrului național de coordonare, că autoritățile naționale care acționează la secțiunea de frontieră respectivă beneficiază de sprijinul necesar și că sunt luate măsuri de supraveghere sporite. Statul membru respectiv poate solicita sprijin din partea agenției sub rezerva condițiilor pentru inițierea unor operațiuni comune sau a unor intervenții rapide, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2007/2004.

(2) Centrul național de coordonare informează în mod regulat agenția cu privire la măsurile luate la nivel național în temeiul alineatului (1) litera (c).

(3) În cazul în care un nivel de impact mediu sau ridicat este atribuit unei secțiuni de frontieră externă adiacentă cu secțiunea de frontieră a unui alt stat membru sau a unei țări cu care există acorduri sau rețele regionale, astfel cum se menționează la articolele 19 și 20, centrul național de coordonare contactează centrul național de coordonare al statului membru vecin sau autoritatea competentă a țării vecine și depune eforturi în vederea coordonării măsurilor transfrontaliere necesare.

(4) În cazul în care un stat membru înaintează o solicitare în conformitate cu alineatul (1) litera (c), agenția, atunci când răspunde solicitării în cauză, poate oferi sprijin statului membru respectiv, în special prin:

- (a) acordarea unui tratament prioritar pentru aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere;
- (b) coordonarea detașării echipelor europene de polițiști de frontieră în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2007/2004;
- (c) asigurarea detașării echipamentelor tehnice, la dispoziția agenției, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2007/2004;

(d) coordonarea oricărui sprijin suplimentar oferit de alte state membre.

(5) Agenția evaluează împreună cu statele membre în cauză atribuirea nivelurilor de impact și măsurile corespunzătoare adoptate la nivel național și la nivelul Uniunii în rapoartele sale de analiză de risc.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIFICE ȘI FINALE

Articolul 17

Atribuirea de sarcini altor autorități din statele membre

(1) Statele membre pot încredința autorităților regionale, locale, funcționale sau altor autorități, care sunt în măsură să adopte decizii operaționale, sarcina de a asigura conștientizarea situației și capacitatea de reacție în sferile lor respective de competență, inclusiv sarcinile și competențele menționate la articolul 5 alineatul (3) literele (c), (e) și (f).

(2) Decizia statelor membre de a atribui sarcini în conformitate cu alineatul (1) nu aduce atingere capacității centrului național de coordonare de a coopera și de a realiza schimburi de informații cu alte centre naționale de coordonare și cu agenția.

(3) În cazuri predefinite, astfel cum sunt stabilite la nivel național, centrul național de coordonare poate autoriza o autoritate menționată la alineatul (1) să comunice și să facă schimb de informații cu autoritățile regionale sau cu centrul național de coordonare al unui alt stat membru sau cu autoritățile competente ale unei țări terțe, cu condiția ca autoritatea respectivă să informeze în mod regulat propriul centru național de coordonare cu privire la comunicarea și schimbul de informații respective.

Articolul 18

Cooperarea agenției cu terții

(1) Agenția utilizează informațiile existente, capacitățile și sistemele disponibile în cadrul altor instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum și în organizații internaționale, în limitele cadrelor lor juridice respective.

(2) În conformitate cu alineatul (1), agenția cooperează în special cu următoarele instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, precum și cu următoarele organizații internaționale:

(a) Oficiul European de Poliție (Europol), în vederea schimbului de informații privind criminalitatea transfrontalieră care urmează a fi incluse în tabloul situațional european;

(b) Centrul Satelitar al Uniunii Europene, Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului în momentul aplicării comune a instrumentelor de supraveghere;

(c) Comisia, Serviciul European de Acțiune Externă și organele, oficiile și agențiile Uniunii, inclusiv Biroul European de Sprijin pentru Azil, care îi pot furniza agenției informațiile care sunt relevante pentru actualizarea tabloului situațional european și a tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;

(d) organizații internaționale care îi pot furniza agenției informații relevante pentru actualizarea tabloului situațional european și a tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră.

(3) În conformitate cu alineatul (1), agenția poate coopera cu Centrul de Analiză și Operațiuni Maritime - Stupefiante (Maritime Analysis and Operations Centre Narcotics, MAOC-N) și Centrul de coordonare a combaterii drogurilor în zona mediteraneană (Centre de Coordination pour la lutte antidrogue en Méditerranée, CeCLAD-M) în vederea schimbului de informații privind criminalitatea transfrontalieră care urmează a fi incluse în tabloul situațional european.

(4) Schimbul de informații între agenție și organele, oficiile și agențiile Uniunii, și organizațiile internaționale menționate la alineatele (2) și (3), se realizează prin intermediul rețelei de comunicații menționate la articolul 7 sau al altor rețele de comunicații care îndeplinesc criteriile de disponibilitate, confidențialitate și integritate.

(5) Cooperarea dintre agenție și organele, oficiile și agențiile Uniunii, și organizațiile internaționale, menționate la alineatele (2) și (3) este reglementată ca parte a acordurilor de lucru în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 și cu temeiul juridic al fiecărui organ, oficiu sau agenție ale Uniunii sau al fiecărei organizații internaționale în cauză. În ceea ce privește gestionarea informațiilor clasificate, aceste acorduri prevăd respectarea de către organele, oficiile, sau agențiile Uniunii sau organizațiile internaționale în cauză a unor norme și standarde de securitate echivalente celor aplicate de agenție.

(6) Organele, oficiile și agențiile Uniunii, precum și organizațiile internaționale, menționate la alineatele (2) și (3) utilizează informațiile primite în contextul EUROSUR exclusiv în limitele cadrelor lor juridice și în conformitate cu drepturile fundamentale, inclusiv cu cerințele privind protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 19

Cooperarea cu Irlanda și Regatul Unit

(1) În sensul prezentului regulament, schimbul de informații și cooperarea cu Irlanda și cu Regatul Unit pot avea loc în baza acordurilor bilaterale sau multilaterale între Irlanda sau, respectiv, Regatul Unit și unul sau mai multe state membre vecine sau prin intermediul rețelilor regionale înființate pe baza acordurilor respective. Centrele naționale de coordonare ale statelor membre reprezintă punctele de contact pentru schimbul de informații cu autoritățile corespondente din Irlanda și din Regatul Unit în cadrul EUROSUR. După încheierea acordurilor respective, acestea sunt notificate Comisiei.

(2) Acordurile menționate la alineatul (1) se limitează la următorul schimb de informații între centrul național de coordonare al unui stat membru și autoritatea corespunzătoare din Irlanda sau Regatul Unit:

(a) informațiile conținute în tabloul situațional național al unui stat membru, în măsura în care au fost transmise agenției pentru a fi utilizate în tabloul situațional european și în tabloul comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;

(b) informațiile colectate de către Irlanda și Regatul Unit, care sunt relevante pentru obiectivele tabloului situațional european și ale tabloului comun al informațiilor privind zona prefrontalieră;

(c) informațiile menționate la articolul 9 alineatul (9).

(3) Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la vreunul dintre acordurile menționate la alineatul (1) nu sunt transmise Irlandei sau Regatului Unit fără aprobarea prealabilă a agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția sunt obligate să respecte refuzul de a schimba informațiile respective cu Irlanda sau Regatul Unit.

(4) Sunt interzise transmiterea mai departe sau altă comunicare a informațiilor schimbate în temeiul prezentului articol către țări terțe sau alte părți terțe.

(5) Acordurile menționate la alineatul (1) includ dispoziții privind costurile financiare care decurg din participarea Irlandei și a Regatului Unit la punerea în aplicare a acordurilor respective.

Articolul 20

Cooperarea cu țările terțe vecine

(1) În sensul prezentului regulament, statele membre pot face schimb de informații și pot coopera cu una sau mai multe țări terțe vecine. Schimbul de informații și cooperarea respectivă se desfășoară în baza unor acorduri bilaterale sau multilaterale sau prin intermediul rețelilor regionale instituite în baza acestor

acorduri. Centrele naționale de coordonare ale statelor membre reprezintă punctele de contact pentru schimbul de informații cu țările terțe vecine.

(2) Înainte de încheierea oricărui acord menționat la alineatul (1), statele membre în cauză notifică acordul Comisiei, care verifică dacă prevederile acestuia relevante pentru EUROSUR sunt conforme cu prezentul regulament. După încheierea acordului, statul membru în cauză îl notifică Comisiei care informează Parlamentul European, Consiliul și agenția în acest sens.

(3) Acordurile menționate la alineatul (1) respectă dreptul relevant al Uniunii și dreptul internațional privind drepturile fundamentale și protecția internațională, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția privind statutul refugiaților, mai ales principiul nereturnării.

(4) Orice schimb de date cu caracter personal cu țări terțe în cadrul EUROSUR se limitează strict la ceea ce este absolut necesar în sensul prezentului regulament. Acest schimb se desfășoară în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu Decizia-cadru 2008/977/JAI și cu prevederile naționale relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

(5) Se interzice orice schimb de informații efectuat în temeiul alineatului (1), care furnizează unei țări terțe informații care ar putea fi utilizate pentru a identifica persoane sau grupuri de persoane a căror cerere de acces la protecție internațională se află în curs de examinare sau care sunt expuse unui risc grav de a fi supuse torturii, unui tratament sau unor pedepse inumane sau degradante sau oricărei alte încălcări a drepturilor fundamentale.

(6) Orice schimb de informații efectuat în temeiul alineatului (1) respectă condițiile prevăzute în acordurile bilaterale și multilaterale încheiate cu țările terțe învecinate.

(7) Informațiile furnizate în contextul EUROSUR de către agenție sau de către un stat membru care nu este parte la vreunul dintre acordurile menționate la alineatul (1) nu sunt transmise unei țări terțe în temeiul acordului respectiv fără aprobarea prealabilă a agenției sau a statului membru respectiv. Statele membre și agenția sunt obligate să respecte refuzul de a schimba informațiile respective cu țara terță în cauză.

(8) Sunt interzise transmiterea mai departe sau altă comunicare a informațiilor schimbate în temeiul prezentului articol către alte țări terțe sau părți terțe.

(9) Pentru orice schimb cu țări terțe de informații obținute prin aplicarea comună a instrumentelor de supraveghere se aplică dreptul și normele care reglementează aceste instrumente, precum și dispozițiile relevante ale Directivei 95/46/CE, ale Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și ale Deciziei-cadru 2008/977/JAI.

Articolul 21**Manualul**

(1) Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre, cu agenția și cu orice alt organ, oficiu sau agenție relevantă al Uniunii, pune la dispoziție un manual practic pentru punerea în aplicare și gestionarea EUROSUR (denumit în continuare „manualul”). Manualul respectiv prevede linii directoare de natură tehnică și operațională, recomandări și bune practici, inclusiv privind cooperarea cu țările terțe. Comisia adoptă manualul sub forma unei recomandări.

(2) Comisia poate decide, după consultarea statelor membre și a agenției, să clasifice RESTREINT UE/EU RESTRICTED anumite părți ale manualului, în conformitate cu normele prevăzute de Regulamentul de procedură al Comisiei.

Articolul 22**Monitorizare și evaluare**

(1) În sensul prezentului regulament, agenția și statele membre se asigură că există proceduri de monitorizare a funcționării tehnice și operaționale a EUROSUR în raport cu obiectivul de obținere a unei conștientizări a situației și a unei capacități de reacție adecvate la frontierele externe și cu respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a principiului nereturnării.

(2) Agenția prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea EUROSUR până la 1 decembrie 2015 și, ulterior, din doi în doi ani.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o evaluare generală a EUROSUR până la 1 decembrie 2016 și, ulterior, din patru în patru ani. Evaluarea respectivă include o evaluare a rezultatelor obținute în raport cu obiectivele stabilite, a validității continue a raționamentului de bază, a aplicării prezentului regulament în statele membre și de către agenție și a respectării drepturilor fundamentale și a impactului asupra acestora. Evaluarea include, de asemenea, o evaluare cost-beneficiu. Evaluarea respectivă este însoțită, după caz, de propuneri adecvate de modificare a prezentului regulament.

(4) Statele membre furnizează agenției informațiile necesare pentru elaborarea raportului menționat la alineatul (2).

Agenția furnizează Comisiei informațiile necesare pentru realizarea evaluării menționate la alineatul (3).

Articolul 23**Modificări la Regulamentul (CE) nr. 2007/2004**

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) furnizează asistența necesară pentru dezvoltarea și funcționarea unui sistem european de supraveghere a frontierelor și, după caz, pentru dezvoltarea unui mediu comun în vederea schimbului de informații, incluzând interoperabilitatea sistemelor, în special prin instituirea, asigurarea funcționării și coordonarea cadrului EUROSUR în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1052/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de instituire a Sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) (JO L 295, 6.11.2013, p. 11).”;

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 11ca**Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul EUROSUR**

Agenția poate prelucra date cu caracter personal astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1052/2013, care se aplică în conformitate cu măsurile menționate la articolul 11a din prezentul regulament. În special, prelucrarea unor asemenea date respectă principiile necesității și proporționalității, iar transmiterea mai departe sau alt tip de comunicare a acestor date cu caracter personal prelucrate de agenție către țări terțe sunt interzise.”.

Articolul 24**Intrarea în vigoare și aplicabilitatea**

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în cea de-a douăzecea zi de la publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezentul regulament se aplică de la 2 decembrie 2013.

(3) Bulgaria, Estonia, Grecia, Spania, Franța, Croația, Italia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Slovacia și Finlanda instituie un centru național de coordonare în conformitate cu articolul 5 începând cu 2 decembrie 2013.

Celelalte state membre instituie un centru național de coordonare în conformitate cu articolul 5 începând cu 1 decembrie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS

ANEXĂ

Următoarele principii sunt luate în considerare în momentul stabilirii, operării și asigurării funcționării diferitelor componente ale cadrului EUROSUR:

- (a) principiul comunităților de interese: centrele naționale de coordonare și agenția formează comunități specifice de interese pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în cadrul EUROSUR. Comunitățile de interese sunt utilizate pentru organizarea diferitelor centre naționale de coordonare și a agenției în vederea schimbului de informații în scopul obiectivelor, cerințelor și intereselor comune;
 - (b) principiul gestionării coerente și al utilizării unor structuri existente: agenția asigură coerența dintre diferitele componente ale cadrului EUROSUR, inclusiv prin furnizarea de orientări și sprijin centrelor naționale de coordonare și promovarea interoperabilității informațiilor și tehnologiei. În măsura în care este posibil, cadrul EUROSUR utilizează sistemele și capacitățile existente, pentru a optimiza utilizarea bugetului general al Uniunii și a evita dublarea acțiunilor. În acest context, EUROSUR este instituit în deplină compatibilitate cu CISE, astfel contribuind la și beneficiind în același timp de o abordare coordonată și eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru schimbul transsectorial de informații în Uniune;
 - (c) principiul schimbului de informații și al asigurării informațiilor: informațiile puse la dispoziție în cadrul EUROSUR sunt disponibile tuturor centrelor naționale de coordonare și agenției, în afara cazului în care au fost stabilite sau convenite restricții specifice. Centrele naționale de coordonare asigură disponibilitatea, confidențialitatea și integritatea informațiilor care vor face obiectul schimburilor la nivel național, european și internațional. Agenția asigură disponibilitatea, confidențialitatea și integritatea informațiilor care vor face obiectul schimburilor la nivel european și internațional;
 - (d) principiul orientării către servicii și al standardizării: diferitele capacități EUROSUR sunt implementate cu ajutorul unei abordări orientate către servicii. Agenția se asigură că, în măsura în care acest lucru este posibil, cadrul EUROSUR se bazează pe standarde convenite la nivel internațional;
 - (e) principiul flexibilității: organizarea, informarea și tehnologia sunt concepute în așa fel încât să permită părților interesate din cadrul EUROSUR să reacționeze la situațiile în schimbare în mod flexibil și structurat.
-

Declarația Consiliului

Eurosur va contribui la îmbunătățirea protecției migranților și a salvării vieților acestora. Consiliul reamintește că statele membre au competența căutării și salvării pe mare, pe care acestea o exercită în cadrul convențiilor internaționale.
